

Skibsfarten paa den Maade, den nu udgøres. I den Henseende er der nogen Uenighed, og det er jo det, der bevirker den forskellige Stilling til Spørgsmaalet om det Berettigede og Rigtige i Tilfynet med Skibes Belasting; derom blive vi neppe enige. Det skulde være mig overordentlig tilfredsstillende, om vi en skjøn Dag maatte mødes i Enighed paa dette Punkt, som jeg tillægger overordentlig Betydning; men dette Hensyn til Fremtiden, denne Udtalelse af den ærede Ordfører, at vi foreløbig kunne blive staaende paa det indskrænkede Omraade, er mig ikke tilstrækkeligt. Sagen er af den Bigtighed, at jeg tror fra mit Standpunkt at maatte fastholde Begjæringen om, at der ogsaa ligesoverfor Belastingen træffes Regler, som ere betryggende, naar Spørgsmaalet er om, hvad der kan gøres for at værge Mennekeliv. Naar der nu paa den anden Side er anført, at man ikke kan vente at se disse Regler overholdte paa effektiv Maade gennem Skibsinspektørerne, saa er det Noget, der allerede oftere er blevet drøftet og ogsaa gjentagne Gange er blevet omtalt fra min Side. Saa at jeg ikke nu skal komme nærmere ind derpaa. Det giver mig kun Anledning til den Bemærkning, at det ærede Medlem fra Præstø ved at anføre en Ytring af mig, hvori forekom Ordet Lyve, gjengav det i en noget anden Forbindelse end den, hvori jeg havde benyttet det. Jeg sagde, at fordi man maa erkjende, at de Forholdsregler, man kan tage, ikke ere tilstrækkelige til at forebygge alle forefaldende Overtrædelser eller træffe alle de Skyldige, er der dog ikke Grund til slet ikke at foretage Noget. En saadan Opfattelse maatte lede til, at man hellerikke fandt at burde søge at forebygge Tyverier eller efterstræbe Lyve. I den Forbindelse brugte jeg Ordet Lyve, og jeg nævner det her, fordi jeg tidligere har været saa uheldig at se mine Ord her i Salen gjengivne paa en meget unøjagtig Maade. Jeg siger det ikke for at bebrejde det ærede Medlem Noget, men for at bemærke, at dette Ord „Lyve“ fra min Side er kommet frem paa en ganske uskyldig Maade, der ikke kan berøre Nogensomhelst. — Den Hjælp, Politimesteren skulde yde til Overholdelse af Reglerne for Belastingen, venter jeg ikke vil blive stor, men jeg vil dog endnu tilføje, at hvis man skulde vente sig noget af det, vilde det ialtfald blive nødvendigt at henlede Politimesterens Opmærksomhed paa, at de havde særlige Pligter paa det Omraade; thi jeg tror ikke, at der er nogen levende Følelse af, at Politiet har nogen nærmere Anledning til at indlade sig paa Undersøgelser af Skibenes Tilstand og Belasting; dersom det imidlertid blev Tilfældet, og Politimesteren skulde sætte sig i Bevægelse ved Angivelser, turde det dog være muligt, at Politimestrene mere hyppigt end ønskeligt blev foranledigede til at sætte sig i Bevægelse for at opfylde deres Pligter,

al den Stund de ikke kunde berolige sig ved, at Angivelserne maatte ikke være berettigede, men selv maatte anstille Undersøgelser i Anledning deraf. Disse Undersøgelser turde altsaa blive hyppige, og som udførte af Mænd, der ikke forstaa sig paa Sagen, ogsaa vidtløftigere ved Tilfaldelsen af kyndige Mænd og derfor mere bebyrdende for Skibsfarten, end den kyndige Skibsinspektørs Forpligtelse til at føre et almindeligt Tilfyn med, hvorledes det gaar til med Belastingen. Jeg tror virkelig, at denne Henviisning til Politimesterens Indskriden, til den Maade, hvorpaa han maatte finde sig opfordret til at udføre sine Pligter, kunde være mere tuende for Skipperen end det Tilfyn, som er tilfattet gennem Inspektørerne. Jeg har en vis Sympathi med det Forslag, det ærede Medlem kom med, at vi nu skulde tage Lovens saaledes, som han ønskede den, og saa dele Ansvar for de Mennekeliv, der gaa tabt imedens, inuit Søfartsloven kom. Et saadant Fællesskab mente det ærede Medlem skulde bevæge mig til at blive enig med ham. Naar han paa sin Side bevirkede, at det første Afstemningspunkt ikke kom ind i Lovens, men denne fik den Stikkelse, jeg anser for nødvendig Betryggelse for Folkene i den mindre Skibsfart, skulde jeg paa min Side finde mig i, at et og andet Mennekeliv gik tabt, inden vi fik hans Søfartslov; men hvor tiltalende end et saadant Forlig kunde være, og jeg paaføner den Venlighed, der viser sig derigennem, maa jeg dog sige, at jeg endnu staar paa det Standpunkt, at, hvis Lovforslagets andet Afsnit falder bort, og Flertallets Forslag om Tilfyn med Belastingen vedtages, vil jeg sige, at for mig stiller Sagen sig saa paa den Maade, at dermed turde denne Sags Skæbne være afgjort for længere Tid, forsaavidt jeg skulde blive paa den Plads, hvor jeg er.

Formanden (Rrabbe): Da Tiden er saa langt fremrykket, vil det vistnok være tilraadeligt at fortsætte Forhandlingen imorgen, saakæmt Noget yderligere ønskes Ordet.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning.

1) Vandringsforslag under Nr. 1 til § 1 af Udvælgets Flertal (Berg, Bøjsen, Dam, Quid, Nielsen, Olsen og Steenstrup) til § 1.

Paragrafen affattes saaledes:

„Danske Skibe, der gaa i Fart udenfor Liniernes Skagen—Lindesnas og Faltsterbo—Nügen (Bornholm saavel som Farten mellem Blaavands-hus og Bremerhasen undtagen), ere med Hensyn til deres Spdygtighed og Udrukning underkastede